

Per què Braithwaite i no Ángel com a reforç a la davantera

Setién va descartar el jugador canari i va insistir per aconseguir el danès, tot i que Abidal i Planes ja havien tancat el fitxatge del davanter del Getafe

Martin Braithwaite en un entrenament del Barça. | FCB

El 15 de febrer, al Camp Nou, es van enfrontar el Barça i el Getafe.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/196410/barca/supera/getafe/mante/pols/al/madrid/2-1>)

Els blaugranes es van imposar per dos gols a un. Com passa abans de cada partit les dues directives es van reunir per dinar. Ara estem en condicions de desvelar-los tot el que va passar i que, fins ara, s'havia mantingut en secret, i que explica què va frustrar a última hora el fitxatge del davanter canari del Getafe, Ángel.

Éric Abidal i el seu ajudant Ramon Planes, encara responsables de la secretaria tècnica del F.C. Barcelona, amb el vistiplau del president Josep Maria Bartomeu, van tancar amb el màxim responsable del club madrileny, Ángel Torres, el fitxatge del davanter Ángel. Les condicions econòmiques eren de sis milions en concepte de traspàs i dos milions més en variables que fàcilment es complirien. Tot estava lligat i ben lligat.

Abans de començar el partit es va informar al jugador que ell seria el substitut del lesionat Ousmane Dembélé. D'aquí que no volgués celebrar el gol que li va marcar a Ter Stegen al que s'havia de convertir en el seu nou estadi.

El futbol ens ha familiaritzat ja amb les coses més inesperades. I és que quan, en acabar el partit, els responsables de la secretaria tècnica van comunicar la notícia a Quique Setién, el substitut de Valverde va dir que no volia Ángel i que l'únic davanter que li interessava era el

danès Martin Braithwaite.

[noticia]195662[/noticia]

Abidal i Planes, que acabaven de tancar el traspàs, van intentar fer-lo canviar d'opinió. Li van repetir que, pels pocs partits que quedaven de campionat de Lliga, Àngel seria un bon reforç i, en l'aspecte econòmic, costava tres vegades menys que el danès. I li recordaven que, al cap i a la fi, no podia jugar la Lliga de Campions.

Però Setién tenia les coses molt clares. Massa, pel gust de la secretaria tècnica. I li va comunicar a Josep Maria Bartomeu que, si volia que l'equip pogués aspirar a guanyar la Lliga, s'havia de fitxar al davanter danès del Leganés perquè reunia totes les condicions que ell volia i la plantilla necessitava.

El president del Barça no va voler tenir un altre incendi a l'entitat i va acceptar, a contracor, les exigències del seu entrenador que, una vegada més, deixava en evidència que Abidal i Planes. L'ajudant del secretari tècnic coneix perfectament Àngel de la seva etapa del Getafe i des del primer moment va ser el seu gran valedor. Tot plegat ha deixat en evidència, un cop més, els tècnics del club.

El gran beneficiat de tot plegat, al marge del jugador danès, hauria estat el seu representant, Ali Dursun, que també ho és de l'holandès Frenkie De Jong. El Barça pagaria la clàusula que tenia Braithwaite al Leganés, que era de 18 milions, davant el lògic disgust dels directius del club madrileny, que perdía una peça clau de cara a l'objectiu de mantenir la categoria. I no li podia buscar un substitut, ja que el reglament no ho permet. I Braithwaite, contràriament al que s'esperava, no va ser titular contra el Madrid i no va estar massa afortunat en els pocs minuts que va jugar.

El representant Ali Dursun havia col·locat a l'estiu el seu fillastre, Mike Van Beijnen, al Barcelona B. Però per Nadal va abandonar el filial perquè era un autèntic *paquet* com a defensa lateral dret i va anar a parar al futbol turc. L'intermediari es va comprometre a pagar-li al Barcelona 16 milions d'euros si al final d'aquesta temporada Van Beijnen no donava el resultat esperat. Això sí, sempre es va negar a fer-ho per escrit.

De moment s'ha emportat una bona comissió pel fitxatge del davanter danès. Una més, però això poc importa en un club tan generós com el Barcelona, sobretot si el davanter de cognom impronunciable és tan bo com assegura Setién. En aquesta història el principal perjudicat ha estat Àngel, que ja celebrava haver complert el somni de la seva carrera esportiva però va topar amb la crua realitat del desori de l'àrea esportiva del Barça. El tren se li havia escapat. I no pas per culpa seva.